

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Endelig var det ærede medlem hr. Horn inde på spørgsmålet om det udvalg, som skal nedsættes, og som de tre ministre var enige om skulle nedsættes vedrørende rationaliseringen. Det ærede medlem ville gerne have, at jeg gjorde nogle bemærkninger om dette udvalgs opgave. Det er jo sådan, som jeg har redegjort for det, både i fremsættelsestalen i det høje ting og under udvalgets arbejde, at det nævnte udvalg har den opgave at prøve at gennemgå den driftsform, der er i SAS, prøve at finde frem til rationaliseringsmetoder, der kan gøre forretningsgangen mere smidig og om fornødent føre til, at der beskæftiges mindre personale end i øjeblikket, og i det hele taget prøve at tilrettelægge tingene så forretningsmæssigt som muligt. Det er forudsætningen, at det udvalg, der nedsættes, skal have et samarbejde med ledelsen i SAS, men det er klart, at det må være sådan, at udvalget ikke får nogen administrativ opgave, og at det ikke bliver dets opgave at sidde som en slags overledelse for administrationen i SAS. Jeg har forstået, at det ærede medlem hr. Horn og jeg er helt enige om, hvordan dette udvalg skal virke.

Til det ærede medlem hr. Vagn Bro vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger, som også i nogen grad dækker noget, som andre ærede medlemmer har været inde på.

Det er jo ikke en ministers opgave i almindelighed at kritisere et udvalgs arbejde, og det skal jeg heller ikke gøre, men jeg synes, at man under udvalgsarbejdet har lagt for megen vægt på spørgsmålet om Mexikoengagementet. Jeg erkender, at det er fristende at gå i gang med den opgave at se på det, der er sket i Mexiko, men jeg vil dog gerne her ved sagens anden behandling prøve at stille tingene op, om jeg så må sige i den rette belysning.

Det er min opfattelse, at hvis der kun var sket det, der er sket i Mexiko, så havde vi slet ikke haft nogen sag til behandling, hverken i det høje ting, i den svenske rigsdag eller i det norske storting. Jeg tror, at hvis det kun havde drejet sig om det beklagelige tab, man har været ude for med hensyn til GAMSAs, kunne SAS have klaret sig igennem med den garantikapital, som der nu engang er vedtaget love om i de tre

nordiske lande. Det er altså ikke GAMSAs som sådan, der har givet anledning til den rekonstruktion, der nu skal finde sted af SAS. Det, som har givet anledning hertil, er først og fremmest, sådan som det er fremgået både af min fremsættelsestale og af bemærkningerne ved sagens første behandling, den overgang, som SAS har måttet foretage fra propelfly til jetfly. Det er det, der først og fremmest har skabt de økonomiske vanskeligheder for SAS, og det, der er hovedårsagen til, at man nu skal tegne 210 mill. svenske kr. i ny kapital.

Når jeg så kraftigt har villet understrege dette, er det, fordi jeg også gerne vil sige noget om den stilling, som statens bestyrelsesmedlemmer har indtaget i spørgsmålet vedrørende GAMSAs. Det er rigtigt, sådan som det siges i betænkningen, at departementschef Palle Christensen fra mit ministerium for 14 måneder siden mente, at nu skulle man stoppe med hensyn til GAMSAs, og det er også rigtigt, at han stod alene med denne opfattelse. De øvrige danske bestyrelsesmedlemmer havde en anden opfattelse, og samtlige andre bestyrelsesmedlemmer fra Sverige og Norge havde den samme opfattelse som de øvrige bestyrelsesmedlemmer fra Danmark. Og hvorfor havde man nu forskellig opfattelse på dette punkt? Det var, fordi det på det tidspunkt var fuldkommen umuligt at skønne over tabet i Mexiko, og jeg kan da godt sige her, at min departementschef, Palle Christensen, til mig har sagt, at han senere har tænkt, at det standpunkt, som de andre gik ind for, i og for sig var rigtigt, og at udviklingen sikkert har vist, at det var det rigtige at lade være med at standse for 14 måneder siden, for havde vi gjort det, mener man vi var kommet ud for større tab end de tab, vi nu må regne med. Men det er klart, at det må bero på et skøn, og det må være de enkelte bestyrelsesmedlemmers sag at skønne, om de i en sådan situation skal handle på den måde, at de går ind for at standse øjeblikkeligt, eller de går ind for at prøve at få en afvikling, der giver det bedst mulige økonomiske resultat, ligesom det selvfølgelig også må være de enkelte bestyrelsesmedlemmers skøn, der afgør, om de skal gå til ministeren eller ej.

Jeg har forstået på de samtaler, jeg har haft med bestyrelsesmedlemmerne, at de